

1600

На основу члана 82. став 2. Закона о социјалној заштити ("Службени гласник Републике Српске", бр. 37/12 и 90/16) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12, 121/12, 15/16 и 57/16), министар здравља и социјалне заштите, 8. септембра 2017. године, д о н о с и

П РА В И Л Н И К**О УСЛОВИМА ЗА ОСНИВАЊЕ УСТАНОВА СОЦИЈАЛНЕ
ЗАШТИТЕ И ОБАВЉАЊЕ ДЈЕЛАТНОСТИ
СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ****ГЛАВА I
ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ****Члан 1.**

Овим правилником прописују се општи и посебни услови који се односе на простор, опрему и број стручних и других радника за оснивање установа социјалне заштите и обављање дјелатности социјалне заштите, те поступак утврђивања испуњености услова за почетак рада установе и обављање дјелатности социјалне заштите.

Члан 2.

Установе и друга правна лица која обављају дјелатност социјалне заштите из члана 1. овог правилника обављају дјелатност социјалне заштите у складу са Законом, по правилима струке социјалног и другог стручног рада.

**ГЛАВА II
ОПШТИ УСЛОВИ КОЈИ СЕ ОДНОСЕ НА ПРОСТОР****Члан 3.**

(1) Грађевински објекат установе и другог правног лица које обавља дјелатност социјалне заштите треба да буде лоциран у насељеном мјесту са развијеном саобраћајном комуникацијом, изграђеним прилазним путем и паркингом.

(2) Објекат из става 1. овог члана представља јединствену грађевинску и функционалну цјелину за обављање дјелатности социјалне заштите.

(3) Установа и друго правно лице које обавља дјелатност социјалне заштите може имати објекте на више локација уколико су организационо и функционално повезани.

(4) Уколико установа и друго правно лице које обавља дјелатност социјалне заштите има објекте на више локација, у сваком објекту мора се обезбиједити цјеловита услуга за кориснике.

(5) Прилазни пјешачки пут до објекта треба да буде освијетљен.

(6) Паркинг треба да садржи довољан број паркинг-мјеста за лица са инвалидитетом.

Члан 4.

(1) Објекат треба да буде прикључен на телефонску, електричну, јавну водоводну и канализациону мрежу.

(2) Уколико у насељеном мјесту не постоји јавна водоводна мрежа, објекат треба да буде снабђевен хигијенски исправном текућом водом.

(3) Уколико у насељеном мјесту не постоји јавна канализациона мрежа, одвод отпадних вода из објекта врши се у складу са прописима којима се регулише та област.

Члан 5.

(1) Објекат треба да буде изграђен од материјала који обезбјеђује звучну изолацију и термоизолацију.

(2) Објекат треба да буде обезбијеђен адекватним системом загријавања, односно хлађења, као и уређајима, алатом и опремом за гашење пожара у складу са прописима о заштити од пожара.

Члан 6.

Просторије објекта намијењене за боравак корисника треба да буду освијетљене природним и вјештачким извором свјетлости и обезбијеђене системом за вентилацију ваздуха.

Члан 7.

(1) Зидови и стропови објекта треба да имају равне и глатке површине.

(2) Зидови у кухињи и санитарним просторијама објекта на цијелој површини треба да буду обложени керамиком у висини од најмање 160 cm од пода.

(3) Подови у свим просторијама треба да буду погодни за одржавање и израђени од материјала који није клизав.

Члан 8.

(1) У складу са техничким могућностима објекта, потребно је обезбиједити приступ и смјештај за лица са инвалидитетом, у складу са прописима о условима за планирање и пројектовање објеката за несметано кретање дјеце и лица са умањеним тјелесним способностима.

(2) Припадајуће површине уз објекат, као што су двоориште, бетонске стазе и слично, треба да буду у истом нивоу.

(3) Површине које нису у истом нивоу треба да буду међусобно повезане елементима приступачности за савладавање висинских разлика.

**ГЛАВА III
ПОСЕБНИ УСЛОВИ КОЈИ СЕ ОДНОСЕ НА ПРОСТОР,
ОПРЕМУ И БРОЈ СТРУЧНИХ И ДРУГИХ РАДНИКА****1. Завод за социјалну заштиту****Члан 9.**

Завод за социјалну заштиту може почети са радом ако има следеће просторије:

- 1) најмање три канцеларијске просторије,
- 2) салу за састанке и
- 3) санитарне просторије.

Члан 10.

Завод може почети са радом ако има одговарајућу рачунарску и канцеларијску опрему, намјештај, телефонски и интернет прикључак.

Члан 11.

(1) Завод може почети са радом ако је у заводу запослен најмање по један стручни радник занимања прописаног чланом 91. став 2. Закона.

(2) Лица из става 1. овог члана морају имати најмање десет година радног искуства у струци.

2. Центар за социјални рад**Члан 12.**

(1) Центар за социјални рад може почети са радом уколико има следеће просторије:

- 1) канцеларију за пријем корисника,
- 2) потребан број канцеларија за стручне раднике,
- 3) потребан простор за архиву,
- 4) санитарни чвор.

(2) Осим просторија из става 1. овог члана, центар за социјални рад треба да обезбиједи просторију за индивидуални третман са корисницима.

(3) Канцеларије центра за социјални рад треба да буду приступачне лицима са инвалидитетом.

(4) Изузетно, уколико је због техничких ограничења немогуће обезбиједити приступачност, неопходно је омогућити други простор за пружање услуга лицима са инвалидитетом.

Члан 13.

(1) Центар за социјални рад може почети са радом ако има одговарајућу рачунарску и техничку опрему, канцеларијски намјештај и опрему, телефонски и интернет прикључак и путнички аутомобил за рад на терену.

(2) Центар за социјални рад дужан је да обезбиједи основне инструменте за процјену рада стручних радника.

Члан 14.

(1) Центар за социјални рад може почети са радом уколико су у центру запослена најмање три стручна радника: дипломирани социјални радник, дипломирани правник и један од осталих стручних радника у складу са одредбама члана 91. Закона.

(2) Минималан број запослених стручних радника у центру за социјални рад утврђује се према броју становника:

- 1) један дипломирани социјални радник на сваких 7.000 становника,
- 2) један дипломирани правник на сваких 15.000 становника,
- 3) један дипломирани психолог на сваких 20.000 становника,
- 4) један дипломирани дефектолог на сваких 30.000 становника,
- 5) један дипломирани педагог на сваких 30.000 становника,
- 6) један дипломирани социолог на 150.000 становника.

Члан 15.

(1) Уколико центар за социјални рад пружа услуге помоћи и његе у кући, дневног збрињавања и прихватилишта, услуге организује у одвојеном простору.

(2) За пружање услуге помоћи и његе у кући треба да су испуњени услови који се односе на простор и опрему прописани чл. 81, 82. и 83. овог правилника.

(3) За пружање услуге дневног збрињавања треба да су испуњени услови који се односе на простор и опрему прописани чл. 66-78. овог правилника.

(4) За пружање услуге прихватилишта треба да су испуњени услови који се односе на простор и опрему прописани чл. 120-127. овог правилника.

(5) За организовање услуга из става 1. овог члана центар за социјални рад може користити постојеће стручне и друге раднике.

3. Установе социјалне заштите за смјештај корисника

Члан 16.

Установе социјалне заштите за смјештај корисника (у даљем тексту: установе за смјештај) оснивају се за трајније збрињавање:

- 1) дјеце и омладине без родитељског старања,
- 2) дјеце и омладине са сметњама у развоју,
- 3) лица са инвалидитетом,
- 4) старијих лица.

Члан 17.

(1) Дворишни простор установе за смјештај састоји се од уређене зелене површине или више површина парковског типа.

(2) Дворишни простор установе за смјештај корисника, осим установе за смјештај старијих лица, има игралиште опремљено справама и простором за игру и/или рекреацију.

Члан 18.

Објекат установе за смјештај треба да посједује наткривене отворене просторе, терасе ограђене оградом висине најмање 120 cm са конструкцијом која треба да обезбиједи сигурност корисника.

Члан 19.

(1) Отвори за врата на просторијама установе за смјештај немају прагове.

(2) Улазна, односно излазна врата на објекту установе за смјештај отварају се према излазу.

(3) Ширина врата на просторијама установе за смјештај треба омогућавати несметан приступ корисницима инвалидских колица.

Члан 20.

(1) Прозори у просторијама намијењеним за боравак и рад са корисницима треба да имају обавезне вањске или унутрашње заклоне од сунца.

(2) Прозори у просторијама намијењеним за боравак и рад са корисницима треба да буду конструисани тако да обезбјеђују сигурност корисника.

Члан 21.

Степенице не могу бити више од 15 cm, ширина гатишта степеница не може бити мања од 32 cm, а нагазна површина степеница треба да буде заштићена траком против клизања.

Члан 22.

(1) У кухињи, у складу са смјештајним капацитетом, треба да се налазе потребна опрема за припремање, сервирање и чување хране, кухињски прибор, посуђе и уређаји за прање посуђа.

(2) Кухиња треба да има два одвојена простора за пријем и одлагање намирница, као и одвојен простор за припрему хране, одлагање и прање коришћеног посуђа.

Члан 23.

(1) Простор установе за смјештај треба да чине трпезарија и просторија за дневни боравак корисника.

(2) Уколико установа за смјештај користи два или више објеката за смјештај корисника, сваки објекат треба да има дневни боравак и трпезарију за кориснике.

Члан 24.

(1) Трпезарија установе за смјештај треба да има потребну опрему у складу са смјештајним капацитетом, а то подразумева одговарајући број столова, столица и клупа.

(2) Трпезарија је опремљена намјештајем за лица са инвалидитетом у складу са потребама, као и столовима за сервирање obroka у кревету корисника.

(3) Дневни боровци су опремљени одговарајућом опремом и намјештајем, као што су каучи, фотеле, столови, столице, радио-апарати, телевизори и други уређаји, те средства за реализацију забавно-друштвених садржаја, као што су играчке, друштвене игре, дидактички материјал, музички инструменти, библиотечки фонд и слично.

(4) Површина просторије за дневни боравак корисника је најмање 25 m².

Члан 25.

(1) Спаваонице у установи за смјештај треба да имају одговарајућу опрему: кревете, ноћне ормариће и ормар за одлагање гардеробе, по потреби сто и столице.

(2) Спаваонице могу имати највише четири кревета и не могу бити пролазне просторије.

(3) У спаваонице у којима су смјештени непокретни и тешко покретни корисници треба да су уграђени сигнални уређаји који су директно повезани са просторијама за дежурство.

Члан 26.

Просторија за стручне раднике треба да буде опремљена одговарајућим канцеларијским намјештајем и опремом.

Члан 27.

Простор за радно-окупационе активности треба да буде опремљен одговарајућим намјештајем у складу са плани-

раним активностима и средствима за реализовање активности, као што су: материјали и прибор за израду ручних радова, грнчарство, сликање, пјевање, свирање и слично.

Члан 28.

Просторија за изолацију корисника због здравствених и других сметњи треба да буде опремљена креветом, ормаром, столом и столицом.

Члан 29.

(1) Установа за смјештај треба да има један тоалет на сваких десет корисника, одвојених по полу.

(2) За теже покретне и непокретне кориснике у просторије за обављање личне хигијене (купатило) поставља се једна када са приступом са три стране, те специјална количка за превоз непокретних или полупокретних корисника.

(3) Просторија за обављање личне хигијене треба да буде опремљена једним тушем за десет корисника и једним умиваоником са текућом топлом и хладном водом на сваких осам корисника.

Члан 30.

Уколико установа за смјештај збрињава више од 50 корисника, треба да има просторију за фризерске и козметичке услуге корисника, која је опремљена неопходним уређајима и опремом за те врсте услуга.

Члан 31.

(1) Просторија за прање, сушење и одржавање веша располаже опремом за прање, сушење и пеглање веша, као што су: веш-машине, сушилице, ваљак за пеглање, пегле.

(2) Просторија из става 1. овог члана треба да има ормаре и полице за одлагање гардеробе.

Члан 32.

Установа за смјештај треба да посједује просторију за управу.

Члан 33.

Установа за смјештај посједује магацински, ложониички, радиониички, гаражни и други простор у складу са потребама.

Члан 34.

Установа за смјештај треба да посједује резервне уређаје за производњу електричне енергије, који се користе у случају престанка напајања из јавне електромереже.

Члан 35.

Установа за смјештај треба да посједује најмање један путнички аутомобил, а установа за смјештај капацитета преко 50 корисника треба да посједује и комби за превоз корисника.

Члан 36.

(1) Установа за смјештај корисника треба да има посебан простор за одлагање одјеће и обуће корисника, који је опремљен вјешалицама и полицама.

(2) Установа за смјештај корисницима обезбјеђује три комплета памучног постељног рубља по кориснику, као и три комплета личног рубља (комплет чине спаваћница или пиџама, доњи веш и пешкир).

(3) Установа за смјештај дужна је да обезбједи обућу и одјећу потребну за сваког корисника која је примјерена узрасту, полу и сезони.

3.1. Дом за дјецу и омладину без родитељског старања

Члан 37.

Објект дома за дјецу и омладину без родитељског старања треба да буде лоциран у градском насељу.

Члан 38.

(1) Дом за дјецу и омладину без родитељског старања треба да има одвојене просторије за смјештај дјеце узраста до три године.

(2) У просторијама из става 1. овог члана потребно је да се обезбједи одвојен простор за купање и пресвлачење дјеце, као и посебна просторија за стимулацију раног психомоторног развоја дјеце, са одговарајућом опремом, као што су: струњаче, огледало, лопте и дидактички материјал.

(3) Површина спаваоница за дјецу од три до шест година треба да је најмање 3 m² по дјетету.

(4) Површина спаваоница за дјецу преко шест година треба да је најмање 5 m² по дјетету.

(5) Лежајеви у соби за спавање су стандардне величине и није дозвољено да буду постављени један изнад другог, а простор између лежајева омогућава приступ лежају.

Члан 39.

Простор за спортске активности треба да буде опремљен спортском и другом опремом, као што су струњаче, лопте, шведске лестве.

Члан 40.

(1) Дом за дјецу и омладину без родитељског старања може почети са радом уколико су у дому запослени следећи стручни радници:

- 1) дипломирани социјални радник,
- 2) дипломирани педагог,
- 3) дипломирани психолог,
- 4) дипломирани дефектолог, односно дипломирани специјални едукатор и рехабилитатор.

(2) Дом за дјецу и омладину без родитељског старања може почети са радом уколико су у дому запослени следећи други радници:

- 1) васпитач са високом стручном спремом на сваких петоро дјеце,
- 2) медицинска сестра / његовалац на сваких петоро дјеце узраста до три године,
- 3) два кухара,
- 4) два радника за послове спремања,
- 5) два радника за послове прања веша,
- 6) два портира,
- 7) један возач.

3.2. Дом за дјецу и омладину са сметњама у развоју

Члан 41.

Објект дома за дјецу и омладину са сметњама у развоју треба да буде лоциран у градском насељу.

Члан 42.

(1) Површина спаваоница у дому за дјецу и омладину са сметњама у развоју треба да је најмање 5 m² по кориснику.

(2) Лежај у соби за спавање је стандардне величине, а простор између лежајева омогућава приступ лежају.

(3) Није дозвољено да лежајеви у соби за спавање буду постављени један изнад другог.

(4) Спаваонице су опремљене специјалним креветима са антидекубиталним душецима, мушемама, трапезом, хватаљкама, у складу са потребама корисника.

Члан 43.

Врата на собама у којима су смјештени корисници дома су ширине најмање 91 cm и нису застакљена.

Члан 44.

(1) Ширина ходника у објектима дома за дјецу и омладину са сметњама у развоју износи најмање 1,4 m.

(2) За несметано кретање лица са инвалидитетом ходници имају ширину од најмање 1,8 m за двосмјерно кретање, а најмање 90 cm за једносмјерно кретање у пролазима на краћим растојањима.

(3) Ако објекат има више ходника или пролаза до исте тачке, услове из става 2. овог члана мора испуњавати најмање један од њих и мора имати постављену ознаку приступачности лицима са инвалидитетом.

(4) У ходницима, спаваоницама и купатилима уграђени су рукохвати, а у установама које смјештају дјецу са оштећењима вида ходници су означени тактилним стазама.

Члан 45.

Зависно од врсте сметње корисника који су смјештени, дом за дјецу и омладину са сметњама у развоју треба да има просторију за стимулацију развоја, која је опремљена следећом опремом:

- 1) струњачама за вјежбе,
- 2) терапијским лоптама,
- 3) огледалом,
- 4) дидактичким средствима,
- 5) асистивним технологијама, у складу са потребама корисника.

Члан 46.

(1) Дом за дјецу и омладину са сметњама у развоју може почети са радом уколико су у дому запослени следећи стручни радници:

- 1) дипломирани социјални радник,
- 2) дипломирани дефектолог,
- 3) дипломирани психолог или дипломирани педагог.

(2) Дом за дјецу и омладину са сметњама у развоју може почети да ради уколико су у дому запослени следећи други радници:

- 1) једна медицинска сестра на сваких 25 корисника,
- 2) један васпитач, односно терапеут са високом стручном спремом на сваких седморо дјеце,
- 3) два куvara,
- 4) два радника за послове спремања,
- 5) два радника за послове прања веша,
- 6) два портира,
- 7) један возач.

Члан 47.

Уколико дом за дјецу и омладину са сметњама у развоју у оквиру своје редовне дјелатности организује и дневни боравак за дјецу и омладину са сметњама у развоју, за пружање услуга дневног боравка користи постојећи простор, опрему и стручни кадар установе.

3.3. Дом за лица са инвалидитетом

Члан 48.

Објект дома за лица са инвалидитетом треба да буде лоциран у градском насељу.

Члан 49.

(1) Површина спаваоница у дому за лица са инвалидитетом треба да је најмање 5 m² по кориснику.

(2) Лежај у соби за спавање је стандардне величине, а простор између лежајева омогућава приступ лежају.

(3) Није дозвољено да лежајеви у соби за спавање буду постављени један изнад другог.

(4) Спаваонице су опремљене специјалним креветима (антидекубитални душеци, мушме, трапез и хваталке), у складу са потребама корисника.

Члан 50.

Врата на собама у којима су смјештени корисници дома за лица са инвалидитетом ширине су најмање 91 cm и нису застакљена.

Члан 51.

(1) Ширина ходника у дому за лица са инвалидитетом износи најмање 1,4 m.

(2) За несметано кретање лица са инвалидитетом ходници имају ширину од најмање 1,8 m за двосмјерно кретање, а најмање 90 cm за једносмјерно кретање у пролазима на краћим растојањима.

(3) Ако објекат има више ходника или пролаза до исте тачке, услове из става 2. овог члана мора испуњавати најмање један од њих и мора имати постављену ознаку приступачности лицима са инвалидитетом.

(4) У ходницима, спаваоницама и купатилима уграђени су рукохвати, а у установама које смјештају дјецу са оштећењима вида ходници су означени тактилним стазама.

Члан 52.

(1) Дом за лица са инвалидитетом треба да има просторију за радно-окупационе активности, опремљену у складу са потребама корисника.

(2) Објект дома за лица са инвалидитетом располаже и одвојеним организованим простором за радно-терапијско ангажовање корисника у складу са њиховом оспособљеношћу за рад, као што су столарске радионице, пољопривредне парцеле и воћњаци.

Члан 53.

(1) Дом за лица са инвалидитетом може почети са радом уколико су у дому запослени следећи стручни радници:

- 1) дипломирани социјални радник,
- 2) дипломирани дефектолог,
- 3) дипломирани психолог.

(2) Дом за лица са инвалидитетом може почети са радом уколико су у дому запослени и следећи други радници:

- 1) једна медицинска сестра на 25 корисника,
- 2) један васпитач/терапеут,
- 3) два куvara,
- 4) два радника за послове спремања,
- 5) два радника за послове прања веша,
- 6) два портира,
- 7) један возач.

Члан 54.

Уколико дом за лица са инвалидитетом организује дневни боравак за лица са сметњама у развоју у оквиру своје редовне дјелатности, за пружање услуга дневног боравка користи постојећи простор, опрему и стручни кадар установе.

Члан 55.

Уколико дом за лица са инвалидитетом истовремено збрињава дјецу и пунољетна лица, неопходно је формирати издвојено одјељење за дјецу, које је просторно и физички одвојено од осталог дијела установе.

Члан 56.

Зависно од врсте сметње корисника који су смјештени, одјељење за дјецу треба да има просторију за стимулацију развоја, која је опремљена следећом опремом:

- 1) струњачама за вјежбе,
- 2) терапијским лоптама,
- 3) огледалом,
- 4) дидактичким средствима,
- 5) асистивним технологијама у складу са потребама корисника.

3.4. Дом за старија лица

Члан 57.

(1) Грађевински објекат у коме је лоциран дом за старија лица може бити пројектован као објекат за вишенамјенску употребу, при чему су просторије дома посебно издвојене просторије у односу на стамбену или другу пословну цјелину.

(2) Улаз у грађевински објекат је одвојен од улаза у другу цјелину објекта.

(3) Објекат дома за старија лица не може бити лоциран у објекту у коме се обавља дјелатност која може угрозити мир и сигурност корисника.

Члан 58.

Дом за старија лица треба да има посебну просторију за пружање здравствених услуга, снабђену одговарајућом опремом:

- 1) столом,
- 2) столицом,
- 3) лежајем за преглед,
- 4) посебним ормарима за чување лијекова са могућношћу закључавања,
- 5) фрижидером,
- 6) основним санитетским материјалом,
- 7) апаратом за мјерење крвног притиска,
- 8) апаратом за мјерење нивоа шећера у крви,
- 9) аспиратором,
- 10) топлотјерима,
- 11) бубрежњацима,
- 12) сталком за инфузију,
- 13) носилима,
- 14) сетовима за инфузије,
- 15) једнократним уро-катетерима,
- 16) контејнером за игле,
- 17) рукавицама за једнократну употребу,
- 18) вагом са висинометром за одрасле,
- 19) инхалатором.

Члан 59.

(1) Ходник у објектима дома за старија лица треба да буде широк најмање 1,4 м.

(2) За несметано кретање лица са инвалидитетом ходници имају ширину од најмање 1,8 м за двосмјерно кретање, а најмање 90 см за једносмјерно кретање у пролазима на крајим растојањима.

(3) Ако објекат има више ходника или пролаза до исте тачке, услове из става 2. овог члана мора испуњавати најмање један од њих и мора имати постављену ознаку приступачности лицима са инвалидитетом.

(4) У ходницима и купатилима дома за старија лица уграђени су руковати.

Члан 60.

Површина спаваонице са једним лежајем је најмање 9 м², а површина спаваонице са два или више лежајева износи најмање 6 м² по кориснику.

Члан 61.

(1) Спаваонице дома за старија лица треба да имају одговарајућу опрему: кревете, ноћне ормариће и ормар за одлагање гардеробе, по потреби сто и столице.

(2) Лежајеви у спаваоници треба да буду стандардне величине, а простор између лежајева омогућава приступ лежају.

(3) Није дозвољено да лежајеви буду постављени један изнад другог, нити да у спаваоници буду постављени помоћни лежајеви.

(4) Лежајеви за непокретне кориснике опремљени су антидекубиталним душецима, а за непокретне и полупокретне кориснике изнад лежајева треба да су уграђене хватаљке.

Члан 62.

(1) Уколико дом за старија лица организује услугу пружања помоћи и њега у кући у оквиру своје редовне дјелатности, треба да има издвојени простор, који чине: канцеларија и просторија за материјал и опрему.

(2) Канцеларија треба да је опремљена канцеларијским намјештајем и телефоном.

(3) Просторија за материјал и опрему треба да је опремљена ормарима или уграђеним полицама за одлагање апарата, прибора и средстава за чишћење, прање и дезинфекцију.

(4) Уколико дом за старија лица у оквиру услуге пружања помоћи и њега у кући пружа услуге организоване исхране, користи постојећи кухињски простор и опрему установе.

(5) Уколико дом за старија лица у оквиру услуге пружања помоћи и њега у кући пружа услуге прања и пеглања веша, потребно је да, осим просторија из става 1. овог члана, има засебну просторију опремљену за ту намјену, као и простор за одлагање чистог и нечистог веша.

Члан 63.

За пружање услуге помоћи и њега у кући дом за старија лица треба има на располагању минимум опреме и помагала, као што су:

- 1) термос посуде са херметичким затварањем за доставу готовог јела у кућу,
- 2) столићи за сервирање хране у кревету,
- 3) посуде за воду,
- 4) хигијенске посуде за одржавање личне хигијене корисника,
- 5) средства за прање и купање,
- 6) фен,
- 7) прибор за чешљање и маникир,
- 8) апарат за бријање,
- 9) склопива даска за пеглање веша,
- 10) пегла,
- 11) усисивач,
- 12) метла,
- 13) хигијенске рукавице,
- 14) други прибор и средства за одржавање хигијене просторија, прање веша и посуђа.

Члан 64.

(1) Уколико дом за старија лица организује прихватилиште, просторије прихватилишта треба да буду одвојене од простора намијењеног за трајнији боравак старијих лица.

(2) За организовање прихватилишта у оквиру дома за старија лица треба да су испуњени услови прописани одредбама чл. 120-127. овог правилника.

(3) Прихватилиште у оквиру дома ангажује постојеће стручне и друге раднике дома за старија лица.

Члан 65.

(1) Дом за старија лица може почети са радом уколико су у дому запослени сљедећи стручни радници: дипломирани социјални радник / дипломирани педагог / дипломирани психолог / дипломирани дефектолог, односно дипломирани специјални едукатор и рехабилитатор.

(2) Дом за старија лица може почети са радом уколико су у дому запослени сљедећи други радници:

- 1) његоваатељ / медицинска сестра на сваких десет корисника,

- 2) медицинска сестра на сваких 30 корисника,
- 3) кувар,
- 4) радник за послове спремања/прања веша,
- 5) портир.

4. Установа социјалне заштите за дневно збрињавање и услуге

Члан 66.

(1) Простор установе социјалне заштите за дневно збрињавање и услуге, односно другог правног лица које обавља дјелатност социјалне заштите треба да буде организован на начин да располаже засебним смјештајним целинама, које се састоје од:

- 1) дневног боравка,
- 2) просторије за стручни рад са корисницима,
- 3) просторије за одржавање личне хигијене,
- 4) чајне кухиње и
- 5) простора за одлагање одјеће и обуће.

(2) Просторија за дневни боравак може се користити уједно и као трпезаријски простор уколико дневни центар нема посебну намјенску просторију за исхрану.

Члан 67.

(1) Просторије, ради лакше оријентације корисника са сметњама, треба да се означе различитим бојама, сликом или другим одговарајућим знаком, зависно од активности које се у њима организују.

(2) Све просторије из става 1. овог члана намијењене за лица са инвалидитетом и смањеном покретљивошћу треба да имају постављене рукохвате.

Члан 68.

(1) Отвори за врата на просторијама установе социјалне заштите за дневно збрињавање и услуге немају прагове.

(2) Улазна, односно излазна врата на објекту отварају се према излазу.

(3) Ширина врата на просторијама треба да је толика да омогућава несметан приступ корисницима инвалидских колици.

Члан 69.

(1) Ходници у установи социјалне заштите за дневно збрињавање и услуге треба да буду широки најмање 1,4 m.

(2) За несметано кретање лица са инвалидитетом ходници имају ширину од најмање 1,8 m за двосмјерно кретање, а најмање 90 cm за једносмјерно кретање у пролазима на крајним растојањима.

(3) Ако објекат има више ходника или пролаза до исте тачке, услове из става 2. овог члана мора испуњавати најмање један од њих и мора имати постављену ознаку приступачности лицима са инвалидитетом.

Члан 70.

За кориснике са оштећењем вида потребно је обезбиједити непосредно освјетљавање њиховог радног простора.

Члан 71.

Дневни боравак установе социјалне заштите за дневно збрињавање и услуге треба да је опремљен столовима, столицама, клупама, полицама и другим прикладним садржајима за реализацију радно-окупационих и културно-зависних активности.

Члан 72.

(1) Просторије за одржавање личне хигијене у установи социјалне заштите за дневно збрињавање и услуге имају тоалете и умиваонике са топлотом и хладном водом.

(2) Установе, односно друга правна лица која обављају дјелатност социјалне заштите дневног збрињавања, а које збрињавају непокретна или полупокретна лица, треба да имају просторију за одржавање личне хигијене опремљену и

прилагођену на начин да се може пружити основна хигијенска њега непокретним или полупокретним корисницима.

Члан 73.

Чајна кухиња треба да је опремљена шпоретом, судопером, славином са топлотом и хладном водом, фрижидером, радном површином за припрему хране, кухињским ормарићима, потребним посуђем и прибором за јело.

Члан 74.

Објекат установе социјалне заштите за дневно збрињавање и услуге треба да има намјенски простор за одлагање одјеће и обуће, који је опремљен вјешалицама и полицама.

4.1. Центар за дневно збрињавање дјеце и омладине

Члан 75.

(1) Објекат центра за дневно збрињавање дјеце и омладине, односно другог правног лица које обавља дјелатност социјалне заштите треба да има просторију за игру, као и просторију за дидактички материјал, површине 6 m².

(2) Просторија за игру опремљена је полицама за играчке, справама за игру дјеце, зидним панонама (табле за цртање, фланерографи, јута и друго).

(3) Просторија за игру за групу дјеце од три до седам година треба да има најмање 2 m² простора по дјетету.

(4) У просторијама за игру дјеце од три до седам година треба да су уграђени луминисцентни прекидачи (тастери).

Члан 76.

(1) Центар за дневно збрињавање дјеце и омладине, односно друго правно лице може почети са радом, односно дјелатношћу социјалне заштите уколико су у центру за послени сљедећи стручни радници:

- 1) дипломирани дефектолог, односно дипломирани специјални едукатор и рехабилитатор.
- 2) дипломирани социјални радник,
- 3) дипломирани психолог / дипломирани педагог.

(2) Центар за дневно збрињавање дјеце и омладине, односно друго правно лице може почети са радом, односно дјелатношћу социјалне заштите уколико је у центру запослен и један помоћни радник, и то радник на радно-окупационим активностима / васпитач / терапеут, у складу са потребама.

4.2. Центар за дневно збрињавање одраслих лица

Члан 77.

Центар за дневно збрињавање одраслих лица обезбјеђује на најадекватнији начин задовољавање основних животних потреба одраслих лица са инвалидитетом и старијих лица.

Члан 78.

(1) Центар за дневно збрињавање одраслих лица, односно друго правно лице може почети са радом, односно дјелатношћу социјалне заштите уколико је у центру запослен стручни радник једне од сљедећих струка: дипломирани социјални радник / дипломирани педагог / дипломирани психолог / дипломирани дефектолог, односно дипломирани специјални едукатор и рехабилитатор.

(2) Центар за дневно збрињавање одраслих лица, односно друго правно лице може почети са радом, односно дјелатношћу социјалне заштите уколико центар има запосленог и једног од помоћних радника, и то радника на радно-окупационим активностима, у складу са потребама.

4.3. Центар за специјалистичке социјалне услуге

Члан 79.

(1) Центар за специјалистичке социјалне услуге, односно друго правно лице може почети са радом, односно

дјелатношћу социјалне заштите уколико испуњава услове који се односе на простор, односно да има најмање двије канцеларије и тоалет, као и опрему у складу са потребама корисника и са услугом која се пружа корисницима.

(2) Центар за специјалистичке социјалне услуге, односно друго правно лице које обавља дјелатност социјалне заштите треба да обезбиди додатни простор за пружање различитих стручних социјалних услуга.

Члан 80.

Центар за специјалистичке социјалне услуге, односно друго правно лице може почети са радом, односно дјелатношћу социјалне заштите уколико центар има запослена најмање два стручна радника у складу са одредбама члана 91. став 2. Закона, а зависно од врсте и обима специјалистичких социјалних услуга које ће се пружати.

5. Центар за помоћ и његу у кући

Члан 81.

(1) Објект намијењен за пружање услуга помоћи и његе у кући најмање треба да има простор који чине: канцеларија, просторија за материјал и опрему и санитарни чвор.

(2) Канцеларија треба да је опремљена канцеларијским намјештајем и телефоном.

(3) Просторија за материјал и опрему треба да је опремљена ормарима или уграђеним полицама за одлагање апарата, прибора и средстава за чишћење, прање и дезинфекцију.

(4) Уколико центар за помоћ и његу у кући, односно друго правно лице које обавља дјелатност социјалне заштите пружа услуге организоване исхране и доставе готових obroka, треба да има кухињу са одвојеним простором за пријем и одлагање намирница, одвојеним простором за обраду и припрему хране и простором за одлагање и прање коришћеног посуђа.

(5) Кухиња треба да има одговарајућу опрему за припремање и чување хране, кухињски прибор и посуђе и уређаје за прање посуђа.

(6) Уколико центар за помоћ и његу у кући, односно друго правно лице које обавља дјелатност социјалне заштите пружа услуге прања и пеглања веша, потребно је да има засебну просторију опремљену за ту намјену, као и простор за одлагање чистог и нечистог веша.

Члан 82.

За пружање помоћи и његе у кући треба да има на располагању минимум опреме и помагала, као што су: термос посуда са херметичким затварањем за доставу готовог јела у кућу, столић за сервирање хране у кревету, посуда за воду, хигијенска посуда за одржавање личне хигијене корисника, средства за прање и купање, фен, прибор за чешљање и маникир, апарат за бријање, склопива даска за пеглање веша, пегла, усисивач, метла, хигијенске рукавице и други прибор и средства за одржавање хигијене просторија, прање веша и посуђа.

Члан 83.

(1) Центар за помоћ и његу у кући, односно друго правно лице може почети са радом, односно дјелатношћу социјалне заштите уколико је у центру запослен стручни радник једне од следећих струка:

1) дипломирани социјални радник / дипломирани педагог / дипломирани психолог / дипломирани дефектолог, односно дипломирани специјални едукатор и рехабилитатор.

(2) Центар за помоћ и његу у кући, односно друго правно лице може почети са радом, односно дјелатношћу социјалне заштите уколико су у центру запослени и следећи други радници:

- 1) његоваатељ / медицинска сестра,
- 2) радник за послове спремања/прања веша.

(3) Центар за помоћ и његу у кући, односно друго правно лице које обавља дјелатност социјалне заштите има и запосленог куvara, уколико се у њему припрема храна.

6. Геронтолошки центар

Члан 84.

(1) Геронтолошки центар је установа развојног карактера која пружа интердисциплинарне услуге старијим лицима.

(2) На опште и посебне услове који се односе на простор и опрему за оснивање геронтолошког центра примјењују се одредбе чл. 3-8, чл. 16-36. и чл. 57-65. овог правилника.

Члан 85.

(1) Геронтолошки центар може почети са радом уколико су у центру запослена три стручна радника следећих струка: дипломирани социјални радник / дипломирани педагог / дипломирани психолог / дипломирани дефектолог, односно дипломирани специјални едукатор и рехабилитатор.

(2) Геронтолошки центар може почети са радом уколико запошљава и следеће друге раднике:

- 1) његоваатељ / медицинска сестра на сваких десет корисника,
- 2) медицинска сестра на сваких 30 корисника,
- 3) кувар,
- 4) радник за послове спремања/прања веша,
- 5) портир,
- 6) возач.

7. Центар за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом

Члан 86.

Простор центра за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом треба да буде организован на начин да располаже засебним целинама, које се састоје од:

- 1) дневног боравка,
- 2) трпезарије,
- 3) просторије за стручне раднике,
- 4) просторије за спровођење програма хабилитације и рехабилитације,
- 5) чајне кухиње,
- 6) просторије за одржавање личне хигијене.

Члан 87.

(1) Дневни боравак центра за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом треба да је опремљен одговарајућом опремом, односно да има намјештај, као што су каучи, фотеле, столови, столице, радио-апарат, телевизор и други уређаји.

(2) Површина просторије за дневни боравак је најмање 25 m².

Члан 88.

Трпезарија центра за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом треба да има одговарајућу опрему у складу са смјештајним капацитетом, и то одговарајући број столова, столица и клупа.

Члан 89.

Просторије за стручне раднике центра за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом треба да су опремљене одговарајућим канцеларијским намјештајем и опремом.

Члан 90.

(1) Просторије центра за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом за спровођење програма хабилитације и рехабилитације опремљене су следећом опремом: струњачама за вјежбе, огледалом, терапијским лоптама, шведским љествама, те специјалним средствима за фоно,

фото, говорну, когнитивну и моторичку стимулацију у складу са потребама корисника.

(2) Осим опреме из става 1. овог члана, центар за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом треба да има:

1) асистивне технологије у складу са потребама / врстом сметње корисника, као што су слушалице, микрофони, рачунари са говорним софтвером, Брајев ред, диктафон,

2) адаптирана средства за свакодневни живот, као што су говорни калкулатор, прилагођене друштвене игре, прилагођен нож, Брајев сат,

3) прилагођен дидактички материјал, као што су реалистичне, манипулативне, логичке, интерактивне и конструктивне играчке, предмети за вјежбе из практичног живота, за вјежбе перцепције и графомоторике.

(3) Центар за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом треба да има и другу опрему у складу са врстом услуге коју пружа кориснику.

Члан 91.

(1) Уколико центар за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом пружа услуге за чију реализацију је неопходно обезбиједити привремени смјештај корисника, треба да има одговарајући број спаваоница у складу са бројем корисника.

(2) Површина спаваоница треба да је најмање 5 m² по кориснику.

(3) Лежај у спаваоници је стандардне величине, а размак између лежајева треба да буде најмање један метар.

(4) Није дозвољено да лежајеви у соби за спавање буду постављени један изнад другог.

(5) Спаваонице су опремљене специјалним креветима (антидекубитални душеци, мушеме, трапез, хваталке и друго), у складу са потребама корисника.

Члан 92.

Чајна кухиња треба да је опремљена следећом опремом: шпоретом, судопером, славином са топлом и хладном водом, фрижидером, радном површином за припрему хране, кухињским ормарићима, потребним посуђем и прибором за јело.

Члан 93.

(1) У просторији за одржавање личне хигијене у центру за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом на сваких десет корисника потребно је осигурати најмање један умиваоник са текућом топлом и хладном водом и један туш.

(2) Ходници и просторије за одржавање личне хигијене треба да имају рукохвате.

(3) Уколико центар за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом пружа услуге за чију реализацију је неопходно обезбиједити привремени смјештај корисника, за теже покретне и непокретне кориснике у просторије за обављање личне хигијене поставља се једна када са приступом са три стране или једна покретна када на сваку етажу (спрат), те специјална колица за транспорт/превоз непокретних или полупокретних корисника.

Члан 94.

(1) Ширина ходника центра за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом износи најмање 1,4 m.

(2) За несметано кретање лица са инвалидитетом ходници имају ширину од најмање 1,8 m за двосмјерно кретање, а најмање 90 cm за једносмјерно кретање у пролазима на краћим растојањима.

(3) Ако објекат има више ходника или пролаза до исте тачке, услове из става 2. овог члана мора испуњавати најмање један од њих и мора имати постављену ознаку приступачности лицима са инвалидитетом.

(4) У ходницима, спаваоницама и купатилима уграђени су рукохвати, а ходници су означени тактилним стазама.

Члан 95.

Врата у центру за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом су ширине најмање 91 cm.

Члан 96.

(1) За кориснике оштећеног вида потребно је осигурати непосредно освјетљавање њиховог радног простора.

(2) У просторијама центра за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом потребно је уградити луминисцентне прекидаче (тастере).

Члан 97.

Центар за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом треба да посједује најмање једно путничко возило за превоз корисника.

Члан 98.

(1) Центар за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом може почети са радом уколико је у центру запослен стручни радник једне од следећих струка: дипломирани социјални радник / дипломирани педагог / дипломирани психолог / дипломирани дефектолог, односно дипломирани специјални едукатор и рехабилитатор.

(2) Центар за социјалну рехабилитацију лица са инвалидитетом може почети да ради уколико је у центру запослен и један помоћни радник:

1) радник на радно-окупационим активностима / васпитач / терапеут, у складу са потребама.

8. Центар за васпитање дјеце и омладине

Члан 99.

Центар за васпитање дјеце и омладине треба да испуњава опште и посебне услове који се односе на простор и опрему прописане овим правилником за установе за смјештај.

Члан 100.

Простор центра за васпитање дјеце и омладине треба да буде обезбијеђен видео-надзором.

Члан 101.

Просторије за рад центра за васпитање дјеце и омладине организоване су тако да су одвојене према узрасту дјеце:

- 1) простор за дјецу до 14 година,
- 2) простор за дјецу до 18 година,
- 3) простор за млађе пунолетнике.

Члан 102.

(1) Центар за васпитање дјеце и омладине треба да посједује просторију за извршење васпитне мјере упућивања у васпитну установу.

(2) Просторија за извршење васпитне мјере у центру је најмање 25 m².

Члан 103.

Уколико центар за васпитање дјеце и омладине организује дневно збрињавање, центар треба да испуњава услове који се односе на простор, опрему и кадар у складу са одредбама чл. 66-76. овог правилника и може да користи, у складу са потребама, постојећи простор, опрему и стручне раднике центра.

Члан 104.

Уколико центар за васпитање дјеце и омладине пружа услугу прихватилишта за дјецу која се услед разних околности нађу ван мјеста пребивалишта, центар треба да има за ову намјену издвојене просторије, у складу са чл. 120-127. овог правилника.

Члан 105.

Уколико центар за васпитање дјеце и омладине има радионице за професионално оспособљавање, радионице

треба да су опремљене у складу са врстом активности која се спроводи за професионално оспособљавање.

Члан 106.

(1) Центар за васпитање дјеце и омладине може почети са радом уколико су у центру запослени следећи стручни радници:

- 1) дипломирани социјални радник,
- 2) дипломирани педагог,
- 3) дипломирани психолог.

(2) Центар за васпитање дјеце и омладине може почети са радом уколико је у центру запослен и један од следећих помоћних радника:

1) радник на радно-окупационим активностима / васпитач / терапеут, у складу са потребама центра.

9. Центар за дјецу и омладину са сметњама у развоју

Члан 107.

Центар за дјецу и омладину са сметњама у развоју треба да испуњава опште и посебне услове који се односе на простор и опрему прописане овим правилником за установе за смјештај.

Члан 108.

(1) Површина спаваоница треба да је најмање 5 m² по кориснику.

(2) Лежај у соби за спавање је стандардне величине, а размак између лежајева

треба да омогући приступ лежају.

(3) Није дозвољено да лежајеви у соби за спавање буду постављени један изнад другог.

(4) Спаваонице су опремљене специјалним креветима (антидекубитални душеци, мушеме, трапез, хваталке и друго), у складу са потребама корисника.

Члан 109.

Врата у спаваоницама у којима су смјештени корисници центра за дјецу и омладину са сметњама у развоју ширине су најмање 91 cm и нису застакљена.

Члан 110.

(1) Ширина ходника центра за дјецу и омладину са сметњама у развоју износи најмање 1,4 m.

(2) За несметано кретање лица са инвалидитетом ходници центра имају ширину од најмање 1,8 m за двосмјерно кретање, а најмање 90 cm за једносмјерно кретање у пролазима на краћим растојањима.

(3) Ако установа има више ходника или пролаза до исте тачке, услове из става 2. овог члана мора испуњавати најмање један од њих и мора имати постављену ознаку приступачности лицима са инвалидитетом.

(4) У ходницима, спаваоницама и купатилима уграђени су рукохвати, а у установама које смјештају дјецу са оштећењима вида ходници су означени тактичним стазама.

Члан 111.

Зависно од организованих активности, поједине просторије центра за дјецу и омладину са сметњама у развоју означавају се различитом бојом, сликом или другим одговарајућим знаком ради лакше оријентације.

Члан 112.

(1) За кориснике са оштећеним видом потребно је осигурати непосредно освјетљавање њиховог радног простора.

(2) У просторије центра за дјецу и омладину са сметњама у развоју потребно је уградити луминисцентне прекидаче (тастере).

Члан 113.

За сваку групу дјеце од три до седам година центар за дјецу и омладину са сметњама у развоју обезбјеђује про-

стор за игру, који је опремљен дидактичком опремом, полицама за играчке, справама за игру дјеце, зидним паноима, као што су табле за цртање, фланерографи, јута и друго.

Члан 114.

Центар за дјецу и омладину са сметњама у развоју треба да има обезбјеђен простор за индивидуалне и групне терапијске активности у складу са потребама дјеце.

Члан 115.

(1) Просторије центра за дјецу и омладину са сметњама у развоју за спровођење програма хабилитације и рехабилитације опремљене су следећом опремом: струњачама за вјежбе, огледалом, терапијским лоптама, шведским љествама, те специјалним средствима за фоно, фото, говорну, когнитивну и моторичку стимулацију у складу са потребама корисника.

(2) Осим опреме из става 1. овог члана, центар треба да има:

1) асистивне технологије у складу са потребама/врстом сметње корисника, као што су слушалице, микрофони, рачунари са говорним софтвером, Брајев ред, диктафон.

2) адаптирана средства за свакодневни живот, као што су говорни калкулатор, прилагођене друштвене игре, прилагођен нож, Брајев сат,

3) прилагођен дидактички материјал, као што су реалистичне, манипулативне, логичке, интерактивне и конструктивне играчке, предмети за вјежбе из практичног живота, за вјежбе перцепције и графомоторике.

Члан 116.

Центар за дјецу и омладину са сметњама у развоју обезбјеђује опрему и помагала за непосредну његу корисника, као што су: термофори, кесице за лед, ваздушни мадраци, иригатори, посуде за умивање, посуде за стављање облога, велики умиваоници за умивање у кревету, ваге, инвалидска колица, носила, колица и столови за сервирање хране, термометри, апарати за мјерење притиска, чаршави, прекривачи, гумени чаршави (мушеме), чаше, те друга опрема зависно од врсте и степена оштећења/инвалидитета.

Члан 117.

(1) Просторије за одржавање личне хигијене у центру за дјецу и омладину са сметњама у развоју на сваких десет корисника треба да имају обезбјеђен најмање један тоалет, умиваоник са текућом топлом и хладном водом и један туш.

(2) Ходници и просторије за одржавање личне хигијене треба да имају рукохвате.

Члан 118.

У спаваоницама, купатилима и тоалетима потребно је осигурати сигнални уређај који је повезан са просторијом за дежурно особље.

Члан 119.

(1) Центар за дјецу и омладину са сметњама у развоју може почети са радом уколико су у центру запослени следећи стручни радници:

1) дипломирани дефектолог, односно дипломирани специјални едукатор и рехабилитатор,

2) дипломирани социјални радник,

3) дипломирани педагог / дипломирани психолог.

(2) Центар за дјецу и омладину са сметњама у развоју може почети са радом уколико су у центру запослени и следећи помоћни радници:

1) радник на радно-окупационим активностима, у зависности од врсте сметње корисника,

2) васпитач,

3) кувар,

4) радник за послове спремања/прања веша,

5) портир.

10. Прихватилиште**Члан 120.**

(1) Отвори за врата на просторијама прихватилишта немају прагове.

(2) Улазна, односно излазна врата на објекту установе отварају се према излазу.

(3) Ширина врата на просторијама треба да омогућава несметан приступ корисницима инвалидских колиџа.

Члан 121.

(1) Простор прихватилишта треба да буде организован тако да располаже следећим просторијама: дневним бораваком, спаваоницом, просторијом за одржавање личне хигијене и чајном кухињом.

(2) Просторија за дневни боравак може се користити уједно и као трпезаријски простор уколико прихватилиште нема посебну намјенску просторију за исхрану.

Члан 122.

Дневни боравак прихватилишта опремљен је одговарајућим бројем стола, столица и клупа, полицама и другим прикладним садржајима за реализацију радно-окупационих активности.

Члан 123.

(1) Површина спаваонице у прихватилишту износи најмање 5 m² по кориснику.

(2) Лежај у соби за спавање је стандардне величине, а размак између лежајева треба да омогући приступ лежају.

(3) Није дозвољено да лежајеви у соби за спавање буду постављени један изнад другог.

Члан 124.

Просторија за одржавање личне хигијене састоји се од тоалета, умиваоника са топлом и хладном водом и туша.

Члан 125.

Чајна кухиња треба да буде опремљена: шпоретом, судопером, славином са топлом и хладном водом, фрижидером, радном површином за припрему хране, кухињским ормарићима, потребним посуђем и прибором за јело.

Члан 126.

Прихватилиште треба да има обезбијеђен намјенски простор за одлагање одјеће и обуће, који је опремљен вјешалицама и полицама.

Члан 127.

(1) Прихватилиште може почети са радом уколико је у прихватилишту запослен стручни радник једне од следећих струка: дипломирани социјални радник / дипломирани педагог / дипломирани психолог / дипломирани дефектолог, односно дипломирани специјални едукатор и рехабилитатор.

(2) Прихватилиште може почети са радом уколико су у прихватилишту запослени и други радници:

- 1) радник за послове спремања,
- 2) портир.

11. Савјетовалиште**Члан 128.**

(1) Савјетовалиште треба да има двије канцеларије за рад са корисницима, чекаоницу и тоалет.

(2) Површина канцеларија у савјетовалишту износи најмање 9 m².

(3) Канцеларије савјетовалишта треба да буду опремљене одговарајућом канцеларијском и рачунарском опремом, телефонском и интернет везом.

(4) Савјетовалиште треба да има запослена најмање два стручна радника у складу са одредбама члана 91. Закона.

ГЛАВА IV**ПОСТУПАК ЗА УТВРЂИВАЊЕ ОПШТИХ И ПОСЕБНИХ УСЛОВА****Члан 129.**

Физичко или правно лице које намјерава основати установу социјалне заштите, као и правно лице које намјерава обављати дјелатност социјалне заштите подноси Министарству здравља и социјалне заштите (у даљем тексту: Министарство) захтјев за утврђивање испуњености услова који се односе на простор, опрему и потребне стручне и друге раднике.

Члан 130.

(1) Захтјев из члана 129. овог правилника за физичко лице садржи следеће податке:

- 1) личне податке подносиоца (лично име, број личне карте, ЈМБ подносиоца),
- 2) мјесто и адресу становања подносиоца,
- 3) занимање, стручну спрему подносиоца,
- 4) назив и сједиште установе социјалне заштите за коју се утврђују услови за почетак рада,
- 5) правни основ коришћења пословног простора.

(2) Уз захтјев се прилаже следећа документација:

- 1) увјерење о држављанству,
- 2) копију личне карте или другог идентификационог документа,
- 3) увјерење да подносиоцу захтјева није изречена мјера забране обављања дјелатности у прекршајном и кривичном поступку,
- 4) увјерење да против подносиоца захтјева није покренут кривични поступак,
- 5) увјерење о здравственој способности,
- 6) доказ о власништву, посједу или уговор о коришћењу пословног простора,
- 7) употребну дозволу за пословни простор за обављање дјелатности социјалне заштите за коју се утврђују услови; у случају реконструкције и других измјена објекта након добијања употребне дозволе, потребно је доставити нову употребну дозволу за објекат,

8) план пословног простора израђен од стране стручњака геодетске струке (изведено стање са нето површинама),

9) уговоре/предуговоре о раду и овјерене копије дипломе о завршеном образовању за запослене раднике,

10) одлуку о оснивању установе социјалне заштите,

11) доказ о уплати трошкова поступка утврђивања испуњености услова.

(3) Правно лице, уз захтјев, прилаже рјешење о регистрацији са прилозима и документацијом из става 2. т. 6), 7), 8), 9), 10) и 11) овог члана.

(4) Правно лице за обављање дјелатности социјалне заштите, уз захтјев, прилаже рјешење о регистрацији, актуелни извод из судског регистра и статут са прилозима и документацијом из става 2. т. 6), 7), 8), 9) и 11) овог члана.

(5) Осим документације из става 2. овог члана, страни држављани прилажу доказ о боравишту на територији Републике Српске, односно Босне и Херцеговине.

Члан 131.

Испуњеност услова који се односе на простор, опрему, потребне стручне и друге раднике за оснивање установе социјалне заштите и обављање дјелатности социјалне заштите утврђује комисија Министарства, коју рјешењем именује министар здравља и социјалне заштите.

ГЛАВА V ПРЕЛАЗНА И ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 132.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о условима за оснивање установа социјалне заштите ("Службени гласник Републике Српске", број 24/13).

Члан 133.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 11/05-020-34/17
8. септембра 2017. године
Бањалука

Министар,
Др Драган Богданић, с.р.

1601

На основу члана 125. став 5. Закона о социјалној заштити ("Службени гласник Републике Српске", бр. 37/12 и 90/16) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 24/12, 121/12 и 57/16), министар здравља и социјалне заштите, 27. јула 2017. године, д о н о с и

П РА В И Л Н И К О САМОСТАЛНОМ ОБАВЉАЊУ ПОСЛОВА СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се услови за самостално обављање послова социјалне заштите као професионалне дјелатности која обухвата послове савјетовалишта и специјалистичке услуге, а односе се на простор, опрему, стручне раднике, садржај и начин вођења евиденције.

Члан 2.

Послове савјетовалишта и специјалистичке услуге обављају се по правилима струке социјалног и другог стручног рада.

Члан 3.

(1) Простор за обављање послова савјетовалишта и специјалистичке услуге као професионалне дјелатности треба да буде у насељеном мјесту са развијеном саобраћајном комуникацијом, изграђеним прилазним путем и паркингом.

(2) Простор из става 1. овог члана треба да буде прикључен на телефонску, електричну, јавну водоводну и канализациону мрежу.

(3) Уколико у насељеном мјесту не постоји јавна водоводна мрежа, простор из става 1. овог члана треба да буде снабђевен хигијенски исправном текућом водом.

(4) Уколико у насељеном мјесту не постоји јавна канализациона мрежа, одвод отпадних вода из објекта у коме се налази простор из става 1. овог члана врши се у складу са прописима којима се регулише наведена област.

Члан 4.

Простор из члана 3. овог правилника треба да буде освјетљен природним и вјештачким извором свјетлости, да је обезбијеђен приступ за лица са инвалидитетом и да има површину најмање 12 m² за рад са корисницима, ходник и тоалет.

Члан 5.

Простор за обављање послова савјетовалишта и специјалистичке услуге треба да буде опремљен одговарајућом канцеларијском и рачунарском опремом, телефонским, интернет прикључком, полицама и ормарима за одлагање канцеларијског и дидактичког материјала.

Члан 6.

(1) Послове савјетовалишта и специјалистичке услуге као професионалну дјелатност могу обављати стручни радници из члана 91. став 2. Закона.

(2) Стручни радници могу обављати послове из става 1. овог члана ако имају стручну спрему и доказ о посједовању способности и вјештина за обављање конкретне дјелатности за коју се издаје одобрење за рад и ако имају положен стручни испит за рад у области социјалне заштите, здравствене заштите или образовања.

Члан 7.

(1) Евиденцију лица која самостално обављају дјелатност из члана 1. овог правилника води Министарство здравља и социјалне заштите у физичком и електронском облику.

(2) Евиденција лица из става 1. овог правилника води се у физичком облику у матичној књизи.

(3) Матична књига води се на обрасцу, који се налази у Прилогу 1. овог правилника и чини његов саставни дио.

(4) Евиденција лица из става 1. овог правилника води се и на електронском обрасцу, који се налази у Прилогу 2. овог правилника и чини његов саставни дио.

Члан 8.

Евиденција лица из члана 7. овог правилника садржи следеће податке:

- 1) евиденцијски број и датум уписа,
- 2) име и презиме лица које има одобрење за рад,
- 3) јединствени матични број,
- 4) сједиште, адресу, број телефона, мејл-адресу,
- 5) образовање,
- 6) број рјешења о одобрењу за рад,
- 7) врсту услуге која се пружа појединцима или групама,
- 8) категорију корисника услуге из члана 17. Закона,
- 9) привремену обуставу обављања услуге,
- 10) број рјешења о престанку одобрење за рад,
- 11) разлог за престанак самосталног обављања послова социјалне заштите.

Члан 9.

(1) Захтјев за обављање послова савјетовалишта и специјалистичке услуге као професионалне дјелатности подноси се Министарству здравља и социјалне заштите на обрасцу, који се налази у Прилогу 3. овог правилника и чини његов саставни дио.

(2) Захтјев из става 1. овог члана садржи личне податке подносиоца захтјева (лично име, број личне карте, ЈМБ подносиоца), мјесто и адресу становања и дјелатност коју ће обављати.

(3) Подносилац захтјева уз захтјев прилаже следећу документацију:

- 1) доказ о стручној спреми - диплому,
- 2) доказ о посједовању способности и вјештина за обављање конкретне дјелатности,
- 3) увјерење да подносиоцу захтјева није одузета пословна способност,
- 4) увјерење о здравственој способности,
- 5) доказ да није у радном односу,
- 6) копију личне карте,
- 7) увјерење о држављанству,
- 8) доказ о власништву или коришћењу простора,
- 9) употребну дозволу за простор - објекат и тлоцрт простора,
- 10) увјерење да против подносиоца захтјева није покрет кривични поступак,